

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 24-12-31460 רוזנר נ' הרשקו

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת עינב נהרי סנדלר

התובע: משה רוזנר

ע"י ב"כ עוה"ד יואב סתיו

נגד

הנתבע: מתן הרשקו

ע"י ב"כ עוה"ד רון אביב

פסק דין

1

2 לפני תביעה כספית שהוגשה בסדר דין מהיר, בסך של 50,000 ₪, לפי צו התובע, ללא הוכחת נזק,
3 בגין פגיעה נטענת בפרטיות, לפי [חוק הגנת הפרטיות](#), תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

4

רקע

5 1. התובע מתגורר בבית משותף בעיר חיפה. הנתבע עוסק בתיווך נדל"ן.

6 2. עד לאירוע מושא התביעה לא היתה היכרות מוקדמת בין הצדדים.

7 3. ביום 27.11.24 הגיע הנתבע לפתח בניין המגורים בו מתגורר התובע והניח ב-4 תיבות הדואר

8 של הדיירים בבניין, הממוקמות בכניסת הבניין, עלונים פרסומיים הרלוונטיים לתחום

9 עיסוקו.

10 4. התובע, שנכח במקום, התנגד לחלוקת העלונים לתיבות הדואר ובין הצדדים פרץ ויכוח.

11 אין חולק כי התובע הוציא את העלונים שהניח הנתבע בתיבות הדואר, מכל 4 תיבות

12 הדואר, גם אלו של שכניו, קימט אותם וזרק אותם, כל זאת תוך שהצדדים מחליפים

13 ביניהם דברים.

14 בשלב מסוים, צילם הנתבע באמצעות הטלפון הסלולרי שלו את המתרחש, בצילום אשר

15 תיעד את התובע ואת הדברים שהוחלפו בין הצדדים.

16 5. בהמשך אותו יום העלה הנתבע, ללא רשותו של התובע וללא ידיעתו, את הסרטון שצילם

17 המתעד את המפגש בין הצדדים, בפלטפורמת הרשת החברתית "טיק טוק" ובכותרת

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 24-12-31460 רוזנר נ' הרשקו

תיק חיצוני:

1 הפרסום הוסיף בכתב: "כמעט הרג אותי בגלל פלייר. מנסים להתפרס בסך הכל איש
 2 ממורמר" (כך במקור, מטענות שני הצדדים עולה וכך הובן כי כוונת הנתבע היתה לכתוב
 3 "מנסים להתפרנס" וכי נפלה טעות קולמוס במילה "להתפרס" כפי שפורסמה) וכן צויין
 4 על ידי הנתבע בפרסום: "פחות ממיליון!!! רק שמתו פרסום לעסקה הכי מעניינת בקריות
 5 למשקיעים... הפסד שלו 😊" (להלן: "הסרטון" או "הפרסום"). הפרסום נצפה בלמעלה
 6 מ- 30 אלף צפיות ופורסמו בגינו 250 תגובות, לרבות תגובות של הנתבע לתגובות.

7 6. בגין הפרסום הוגשה התביעה שלפני.

8 תמצית טענות התובע

9 7. התובע טוען כי לאחר שפרץ בין הצדדים ויכוח בעניין הכנסת העלוניים של הנתבע לתיבות
 10 הדואר, צילם אותו הנתבע בהסתר ללא ידיעתו וללא הסכמתו וזמן קצר לאחר מכן, פרסם
 11 הנתבע ללא רשותו את הסרטון ברשת החברתית "טיק-טוק", בצירוף כיתוב פוגעני נגד
 12 התובע.

13 8. התובע טוען כי מעולם לא נתן הסכמתו לנתבע לצלם את הסרטון ו/או לעשות שימוש בו
 14 ולפגוע בפרטיותו. נטען כי הסרטון פורסם בנסיבות משפילות ומבזות, תוך פגיעה בפרטיותו
 15 של התובע, מה שמקנה לתובע עילה לפי [סעיפים \(1\)2, \(3\)2, \(4\)2](#), ו-102(10) [לחוק הגנת](#)
 16 [הפרטיות](#).

17 9. התובע טוען כי בגין הפגיעה בפרטיותו, יש לחייב את הנתבע בתשלום פיצויים ללא הוכחת
 18 נזק בשיעור של 50,000 ₪, לפי סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות.

19 10. התובע טוען כי הסרטון צולם ב"רשות היחיד" במשמעות סעיף 32(3) לחוק הגנת הפרטיות,
 20 וכי המונח "רשות היחיד" אינו מתייחס בהכרח למקום פיזי או קנייני, אלא למרחב
 21 אוטונומי וירטואלי המלווה את האדם, שבו הוא זכאי להיות עם עצמו והיקפו נגזר מהצורך
 22 להגן על האוטונומיה של הפרט ועל ציפייתו הסבירה לפרטיות. מרחב זה עשוי לחול גם
 23 במקום בו אין לפרט קניין.

24 11. לטענת התובע, הנתבע פעל בחוסר תום לב, בכוונה לפגוע בתובע, ללעוג לו ולנהל נגדו משפט
 25 ציבורי. הנתבע יחס לתובע את התיאור "איש ממורמר", ואף ציין באחת התגובות שפרסם
 26 במסגרת הפרסום כי המטרה של הסרטון זה "ללמד את התובע כי לא מתנהגים כך".

27 12. התובע טוען כי הסרטון נצפה על ידי מכריו, מה שגרם לו למבוכה ולהשפלה רבה.

28 13. יוער כי התובע מכחיש את טענתו העובדתית של הנתבע כי חטף מידיו של הנתבע את
 29 העלוניים והשליכם לפח ומודה במה שנצפה בסרטון, כי הוציא את העלוניים מתיבות הדואר
 30 של דיירי הבניין וקימט אותם.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 24-12-31460 רוזנר נ' הרשקו

תיק חיצוני:

תמצית טענות הנתבע

- 1
- 2 14. הנתבע טוען כי יש לדחות את התביעה בהיעדר עילה כלפיו. לטענתו, הגיע לבניין לצורך
- 3 חלוקת חומר פרסומי בתיבות הדואר המותקנות על הקיר החיצוני של הבניין. בעודו מניח
- 4 את העלונים בתיבות, הגיע התובע והחל להתנהג כלפיו באלימות, כינה אותו בכינויי גנאי
- 5 וחטף מידי את העלונים. הנתבע טוען כי הצילום נעשה בגלוי ומתוך כוונה להגנה עצמית,
- 6 שכן התובע הוא זה שהחל את העימות ואף תלש את העלונים שכבר חולקו בתיבות הדואר
- 7 והשליך אותם לפח ואף איים על הנתבע בפניה למשטרה.
- 8 15. הנתבע טוען כי ביקש בנסיבות העניין לתעד את התנהלות התובע וכי התובע ידע שהוא
- 9 מצולם ואו לכל הפחות יש לייחס לו "הסכמה מכללא" שכן האירוע התנהל במקום ציבורי
- 10 כאשר הנתבע אוחז מצלמה בגלוי, מכאן שידיעתו משתמעת מנסיבות האירוע.
- 11 16. לטענת הנתבע, תיבות הדואר מוצבות על הקיר החיצוני של הבניין ואין המדובר בביתו
- 12 הפרטי של התובע, מכאן שהצילום לא נעשה ב"רשות היחיד" אלא דווקא ב"רשות הרבים"
- 13 במקום אליו כל אדם יכול להגיע.
- 14 17. נטען כי פרסום הסרטון לא כלל פרטים מזהים של התובע, כמו שמו, כתובתו וכל פרט אחר
- 15 ואין בו כדי להשפיל ואו לבזות ואו לפגוע בכבודו של התובע, אלא הוא נועד כדי לגנות את
- 16 התנהלותו הפוגענית של התובע כלפי הנתבע, ואף יש בו עניין ציבורי, בכל הנוגע לתרבות
- 17 הדיבור וחופש העיסוק של הנתבע.
- 18 18. נטען כי התובע הוא שבחר להתנהל בגסות רוח במקום ציבורי. בעשותו כן, התובע יכול היה
- 19 לצפות שמישהו עשוי לצלם אותו.
- 20 19. הנתבע טוען כי הנסיבות אינן מהוות פגיעה בפרטיות במשמעות סעיף 2 לחוק הגנת
- 21 הפרטיות. לחלופין, טוען הנתבע כי עומדות לו הגנות לפי סעיפים 18(2) ו-18(3) לחוק הגנת
- 22 הפרטיות וזאת מאחר שמדובר בפרסום אמת שנעשה בתום לב במטרה להגן על עניין אישי
- 23 כשר של הנתבע והוא אף נעשה מתוך חובה מוסרית וחברתית, שכן הסרטון נועד להציף
- 24 תופעה חברתית של זלזול באנשי מקצוע ולעודד תרבות שיח מכבדת ולכן יש בו עניין ציבורי
- 25 רב.
- 26 20. הנתבע טוען כי לא הייתה לו כוונה לפגוע בפרטיות של התובע. לתובע לא נגרם שום נזק,
- 27 וגם אם נזק מדובר בנזק מזערי שמהווה "זוטי דברים" וממילא הפרסום הוסר על ידי
- 28 הנתבע לאחר שנרגע מהפגיעה שפגע בו התובע ובאשר נוכח מגוון הדעות בתגובות, חש
- 29 שהדיון מיצה את עצמו.
- 30 21. הנתבע עוד מוסיף כי הפרסום מהווה חלק לגיטימי מחופש הביטוי, הגובר על פגיעתו
- 31 הנטענת של התובע לפרטיות.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 24-12-31460 רוזנר נ' הרשקו

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

- 1
22. אין חולק באשר לעצם הפרסום שנעשה על ידי הנתבע בפלטפורמת הרשת החברתית "טיק
3 טוק" ולעובדה כי הפרסום נצפה על ידי צופים רבים ונכתבו בגינו תגובות רבות, בדיון בו
4 השתתף הנתבע בעצמו.
23. הצדדים חלוקים על הגדרת המונח "רשות היחיד" והשאלה האם צילום הסרטון בו מופיע
5 התובע נעשה ב"רשות היחיד", כנטען על ידי התובע, או ברשות "הרבים", כנטען על ידי
6 הנתבע.
24. ככלל ההבחנה בין "רשות היחיד" ל"רשות הרבים" רלוונטית לשאלה האם צילום מהווה
7 פגיעה בפרטיות, על יסוד הוראת סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות. צילום אדם כשהוא
8 ב"רשות היחיד" מהווה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(3) לחוק, כשלעצמו, וזאת גם אם
9 הצילום לא פורסם על ידי הגורם המצלם ואף ללא קשר לתוכנו של הצילום. לעומת זאת,
10 צילום אדם ב"רשות הרבים" מותר ככלל ועילה על פי פגיעה בפרטיות תקום רק אם פרסום
11 התצלום עלול להשפיל או לבזות את המצולם, לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.
25. כעולה מהסרטון, שהוגש כראיה לתיק, ניתן לראות בבירור כי הצילום נעשה בכניסת הבניין
12 הצופה לרחוב, כלומר בחזיתו החיצונית של הבניין. חזיתו החיצונית של בניין נחשבת
13 כ"רשות הרבים", וצילום בה אינו מהווה פגיעה בפרטיות, כשלעצמו. זאת, משום שחזית
14 הבניין חשופה מטבעה לציבור הרחב, היא איננה נכללת ב"צנעת החיים האישיים" ואין
15 במתחם זה ציפייה סבירה לפרטיות.
- לעומת זאת, החלק הפנימי של כניסת הבניין, כגון לובי או חדר מדרגות, עשוי להיחשב
16 "רשות היחיד" אם קיימת בו ציפייה סבירה לפרטיות [ראו לעניין זה, [ע"א 1697/11 א.](#)
17 [גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' אריה ורדי \(פורסם בנבו, 21.1.2013\)](#)].
26. אם כן, בנסיבות העניין, אני קובעת כי לא מדובר בצילום שנעשה ב"רשות היחיד"
27 במשמעות סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות.
27. יחד עם זאת, לאחר שבחנתי את כלל הראיות שהונחו לפני ואת טענות הצדדים, אני קובעת
28 כי לתובע עומדת כנגד הנתבע עילת תביעה בגין הוראת סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, שזו
29 לשונו: "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה: ... (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות
30 שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו".
- זאת בהתחשב בכיתוב אותו הוסיף הנתבע לסרטון, כפי שפורסם, בלשון זו: "כמעט הרג
אותי בגלל פלייר מנסים להתפרסם בסה"כ איש ממורמר". שילוב של הפצת הסרטון בו
מצולם התובע בלבד, ללא ידיעתו והסכמתו, מחליף דברים עם הנתבע במסגרת ויכוח

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 24-12-31460 רוזנר נ' הרשקו

תיק חיצוני:

- 1 והכיתוב הנלווה, המייחס לתובע תיאור של "איש ממורמר", עלולים להשפיל את התובע
2 ולבזותו בעיני הצופים בפרסום.
- 3 28. הזכות לפרטיות הינה זכות חוקתית ומעוגנת בסעיף 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
4 המבחן אם פרסום עלול להיות משפיל או מבזה הוא אובייקטיבי במהותו ועניינו בשאלה
5 כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פרסום [ראו לעניין זה, ע"א 466/83 אג'מיאן
6 שאהה, ארכיהגמון בכנסיה הארמנית בירושלים נ' הארכיהגמון יגישה דרדריאן (פורסם
7 בנבו, 9.1.1986)].
- 8 29. אציין כי גם אם התובע נהג בגסות רוח מיותרת, שאיננה תואמת את הסיטואציה כלפי
9 הנתבע, וכך אכן התרשמתי שאירע מחילופי הדברים המשתקפים בסרטון (התובע, בין
10 היתר, צועק בסרטון לעבר הנתבע "אני לא רוצה לקבל את זה..", מאיים להתקשר למשטרה
11 ולהזמין למקום וצועק לעבר הנתבע "בטלן, כל הבלופים האלה"), הרי שגם התנהגות לא
12 ראויה זו איננה מהווה ויתור גורף מצד התובע על פרטיותו, בנסיבות בהן הסרטון פורסם
13 ברשת חברתית, ללא ידיעתו וללא הסכמתו של התובע.
- 14 30. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".
15 סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות מגדיר את הסכמת הנפגע לנפגע בפרטיותו כ"הסכמה מדעת,
16 במפורש או מכללא".
- 17 31. לא יכול להיות חולק כי הפרסום נעשה ללא הסכמת התובע, זאת גם אם הבין התובע בשלב
18 כלשהו כי הוא מצולם על ידי הנתבע.
- 19 32. משקבעתי כך, יש לבחון, איפוא, את השאלה האם עומדות לנתבע הגנות לפי חוק
20 הגנת הפרטיות.
- 21 33. הנתבע מבסס את הגנתו בעיקר על ההגנות הקבועות בסעיפים 18(2)(ג), 18(2)(ו), ו-18(3)
22 לחוק הגנת הפרטיות.
- 23 34. הנתבע טוען כי התובע התנהג כלפיו בגסות רוח, איים להזמין משטרה ואף הוציא, קימט
24 וזרק, ללא כל זכות לכך, עלונים פרסומיים שהונחו בתיבת הדואר של שכניו ולא רק בתיבת
25 הדואר שלו עצמו.
- 26 35. סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות מעניק הגנה לנתבע כאשר בפגיעה בתובע היה עניין ציבורי
27 המצדיק אותה בנסיבות העניין, ובלבד שאם הפגיעה הייתה בדרך של פרסום - הפרסום לא
28 היה כוזב. "עניין ציבורי" הוא מושג רחב הכולל דיון ציבורי בנושא חברתי או פוליטי וכן
29 מידע התורם ליכולת הציבור לגבש דעתו בעניינים ציבוריים או לשפר את אורחות חיו. לא
30 די בכך שהציבור מגלה עניין בפרסום, אלא נדרשת תועלת ציבורית אמיתית.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 24-12-31460 רוזנר נ' הרשקו

תיק חיצוני:

- 1 36. בענייננו, לא התרשמתי כי יש בפרסום עצם התנהלות התובע, שהתאפיינה בגסות רוח כלפי
2 הנתבע ונזק נטען לפרנסת הנתבע, עת ביקש לחלק בתיבות הדואר עלונים פרסומיים לצורך
3 קידום עסקו, כדי להוכיח עניין ציבורי מיוחד, אשר הצדיק את הפגיעה בתובע. זאת על רקע
4 כלל הנסיבות ובאשר מדובר באירוע נקודתי במסגרת מפגש אקראי שבין הצדדים.
- 5 37. גם אם עצם הצילום נעשה בזמן אמת על ידי הנתבע כדי להגן על עניין אישי כשר שלו, עת
6 התובע איים בהזמנת משטרה למקום, הרי שאין בכך כדי להצדיק את פרסום הסרטון
7 והפצתו ברשת החברתית "טיק טוק", בצירוף כיתוב שיש בו כדי לבזות את התובע.
- 8 38. מכאן שאינני מקבלת את טענת הנתבע כי היה בפרסום עניין ציבורי המצדיק את הפגיעה
9 בפרטיות התובע, כלשון ההגנה הנקובה [בסעיף 18\(3\) לחוק הגנת הפרטיות](#). אף אין מקום
10 לקבוע כי היה בפרסום הסרטון תועלת ציבורית ממשית או כי הדבר נעשה לצורך הגנה על
11 תחום עיסוקו של הנתבע.
- 12 39. סעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות, מעניק הגנה לפוגע כאשר הפגיעה נעשתה בתום לב לשם
13 הגנה על עניין אישי כשר של הפוגע. תנאי יסודי לתחולת ההגנות שבסעיף 18(2) הוא
14 שהפגיעה הינה מידתית, נעשתה בתום לב סובייקטיבי ולא חרגה מתחום הסביר.
- 15 הגנה זו מחייבת עריכת איזון בין הזכות לפרטיות לבין ערכים מתנגשים אחרים ויש לפרש
16 את הביטוי "עניין אישי כשר" תוך איזון בין הרצון להגן על עניינו של הנפגע לבין
17 האינטרסים הנוגדים של הפוגע. ההגנה תחול רק אם תוכן הפגיעה (דהיינו, פרסום הסרטון
18 עצמו) היה רלוונטי באופן ישיר לצורך ההגנה על "עניין אישי כשר" ולא חרג מהמידה
19 הנדרשת והמספקת להגנה זו. כל חריגה מהיקף סביר זה עלולה לשלול את תחולת ההגנה.
- 20 בנסיבות העניין התרשמתי כי הפרסום כפי שנעשה היה בלתי סביר ובלתי מידתי אל מול
21 הפגיעה הנטענת בנתבע, ומשכך, לא עומדת לנתבע ההגנה שבחוק הגנת הפרטיות.
- 22 40. משכך, אני דוחה את טענת הנתבע כי עומדות לו ההגנות הקבועות בסעיף 18 לחוק הגנת
23 הפרטיות.
- 24 41. ע"פ הוראת סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות:
- 25 **"במשפט בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 4, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם**
26 **לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק."**
- 27 42. לצורך קביעת גובה הפיצוי שיש לפסוק לתובע, גם כאשר מדובר בפיצוי ללא הוכחת נזק,
28 יש לקחת בחשבון את כלל הנסיבות, טיב ואופי הפרסום, את הפגיעה בתובע, היקף התפוצה
29 ואף להתחשב בהתנהגות הצדדים עובר ולאחר הפרסום. יש גם לקחת בחשבון האם
30 הפרסום נעשה בכוונה לפגוע בתובע.

בית משפט השלום בחיפה

תאד"מ 24-12-31460 רוזנר נ' הרשקו

תיק חיצוני:

43. לאחר ששקלתי את כלל הראיות שהונחו לפני ואת כלל טענות הצדדים, אני סבורה כי
 2 הנתבע לא עשה את הפרסום בכוונה לפגוע בתובע, אלא עשה זאת לאחר שחש הוא עצמו
 3 פגוע מהתנהגותו של התובע כלפיו, אשר אכן נהג בנתבע בגסות רוח מיותרת ובלתי מידתית
 4 בסיטואציה הנדונה ופגע בנתבע, זאת אף על רקע גידופים שספג הנתבע מהתובע, ללא כל
 5 בסיס וללא היכרות מוקדמת בין הצדדים, כגון: "בטלן" וכמי שעוסק ב"בלופים".

44. לאחר ששקלתי שלקחתי בחשבון את כלל השיקולים הצריכים לעניין - מחד, את התנהגות
 7 התובע שהתאפיינה בגסות רוח ותוקפנות כלפי הנתבע; מקום הצילום שאירע ברשות
 8 הרבים בפני העוברים ושבים ולא ברשות היחיד; לכך כי הפרסום הוסר מהרשתות
 9 החברתיות מיוזמת הנתבע, כטענת הנתבע שלא נסתרה; בשים לב לכך שהנתבע הביע חרטה
 10 על מעשה הפרסום (עמ' 17, שו' 1-2 לפרוטוקול); ומאידך, תוכן הפרסום ועדות התובע כי
 11 הסרטון הגיע למכריו אשר הבחינו בו מה שגרם לו לתחושות בזיון והשפלה (עמ' 3, שו' 7-
 12 11 לפרוטוקול); העובדה שהסרטון לא היה מצונזר או מטושטש וכי פניו וגופו של התובע
 13 נראים בסרטון בבירור באופן שניתן לזהותו; לכך שלא התבקשה רשות התובע לפרסום
 14 והוא כלל לא ידע על כך; לפלטפורמה בה הועלה הפרסום ולהיקף החשיפה הרחב של
 15 הפרסום - מצאתי לנכון להעמיד את סכום הפיצוי שישלם הנתבע לתובע על סך של 10,000
 16 ₪.

סוף דבר

45. לאור כל האמור לעיל, אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע פיצוי, ללא הוכחת נזק, בסך
 19 של 10,000 ₪.

46. כמו כן, אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע הוצאות בגין האגרות ששולמו, בצירוף
 21 הפרשי הצמדה וריבית מהיום שהוצאו ועד היום ושכ"ט עו"ד בסך של 3,000 ₪ (כולל
 22 מע"מ).

47. הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין בידי הנתבע. ככל שלא
 24 ישולמו במועד, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ו, 08 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

 עינב נהרי סנדלר, שופטת

29
30

